

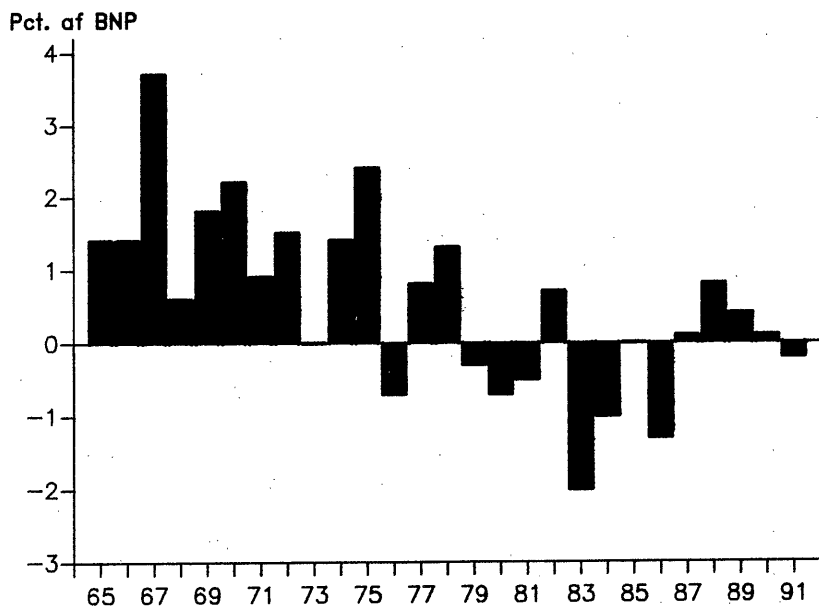
Finanspolitikken i 1990 og 1991

En fortsat stram finanspolitik er vejen til varigt overskud på statsfinanserne. En fastholdt og velkendt strategi for finanspolitikken giver endvidere et bedre grundlag for en langsigtet planlægning i det øvrige samfund. Fastlægges finanspolitikken derimod ud fra kortsigtede konjunkturbestemte udsving i DAU-saldoen, kan det få destabiliserende indflydelse på den økonomiske udvikling.

Stramhedsgraden i finanspolitikken kan bl.a. vurderes ud fra udviklingen i den styrbare del af de offentlige budgetter. Til det formål anvendes finanseffekten, som angiver førsteårseffekten på bruttonationalproduktet, BNP, af ændringer i den styrbare del af de offentlige budgetter.

Mens finanseffekten i det meste af 1960'erne og 1970'erne overvejende var positiv, har der i 1980'erne været et mere varieret billede, jfr. figur 3.1.3. I flere år har der været tale om en ret stor negativ effekt, og set over tiårsperioden som helhed har finanseffekten været negativ.

Figur 3.1.3. Finanseffekter i pct. af BNP¹⁾

1) Finanseffekt målet er beskrevet udførligt i Finansredegørelsen 1990, kapitel 9.